

TELEGRAFULU ROMANU.

N^{ru} 92. ANULU ,XX.

Sabiiu, in 1628 Novembre 1872.

Telegrafulu ese de dóue ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cátra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte párti ale Transilvaniei'a pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dóu'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Epistole dela tíera.

(Fine.)

Impedecatorii congresului nationalu numai atunci voru fi curatiti inaintea natiunei române, déca singuri voru prestá prin actionile loru atátu, cátu ni promiteamu in folosulu nationalu dela energic'a lucrare a comitetului nationalu din 5—6 Maiu si dela unu congresu, ce erá sa se tíena. Tare ne tememu insa, ca caus'a nationale — va suferi si acum, cá totu-déun'a, cându se aflá ea in 'máni nesigure. Déca conferinti'a din Alb'a-Luli'a, s'a tíenutu in Blasiu, din imposibilitáti fizice, póte nearangiate anume de asiá, fára concursulu Metropolitulu din Sabiiu, séu a imputernicitulu seu, este mirare, cum de n'au aflatu de bine, acea conferinti'a a comunicá celu putienu memorialulu de care se dice ca e inaintatu la locurile mai inalte acelor'a, pre carii dupa concessiunea capetata de susu, ea li invita sa participe la facerei. Pastrea mistica a celoru trei barbati fatia cu románii de a le incurcá lucrurile si a-i tíené in nedumerire este atátu de nedescifrabile si totu odata ingamfata, precum nu se mai pomenesce la alte natiuni.

Din acésta procedere necorecta se vede, ca barbati acei'a, cari se jóca cu destinele unei natiuni, — nu s'au ruptu de politic'a personale, ci continua de a abusa de increderea natiunei. Inca totu mai esista activisti si passivisti — numiri atátu de odióse devenite pentru poporulu nostru si triste si posomorite in víeti'a nationale. Passivistii suntu credinciosi numelu ce-lu pórtá, pentru ca ei tacu si se odichnescu — pána tacu si activistii; vorbesou, lucra acesti'a — ei se scóla sa nimicéscá lucrările acelor'a — si asiá processum in infinitum. „Cine nu vrea sa cóca, cerne tóta dlu'a.“ Trecu díle, trecu anii si ne vomu pomeni iéra in tempurile cele triste, in cari vomu fi o massa numerica fára víetia. Poporulu românú geme amaru, cáci proroci falsi s'au sculat in némulu seu, iéra Ieremia trebuie sa deplánga sórtea lui. —

Pre cându pre terenulu politicu nationalu nu intempina omulu fára numei desastre, pre atunci o mánagiere ne mai remáne biseric'a. Acést'a au fostu in trecutu consolatórea románilor din Ardélú si Ungari'a in tempuri grele. Pre viitoriu se sperédia acést'a si mai multu, cáci, vorbindu de biseric'a greco-orientale din Metropoli'a Ardélului si a Ungariet, ea s'au ruptu din jugulu secularu si s'au investitu cu haina de serbatóre, cástigându-i-se in afara védia si libertate de o potriua cu celelalte confessiuni din Ungari'a, iéra in launtru o basa solida canonica si consolidare prin constitutiunea ei. Dela concursulu loialu si sinceru alu membriloru ei aterna mai departe bunetatea fructelor, ce póte aduce. Nu vorbimú noi, ci vorbescu strainii, barbati de sciintia, cari au adusu de modelu constitutiunea bisericet nostre; vorbescu mai departe faptele, dupa cari biseric'a nóstra desvóltá o vigóre pána in membrele mai mici ale ei; biseric'a romána gr. or. din Ardélú si Ungari'a nu numai s'au emancipatu din starea ei de mai inainte, dara au luat si unu aventu mai insemnatu, cáci nu se mai conduce prin mesuri absolutistice, precum alte bisericet prin infalibilitáti, si inca víedia unu sufletu comunu, ce o radica la destinulu ei. Toti dícu asiá si credinciosii tíenatori de ea sperédia si mai multu in venitoriu, pentru ce sementi'a buna are trebuintia de tempu pána sa créscá si sa se maturiséscá — pána a te hráni din ea.

Suntu tare batatóre la ochi, fatia cu aceste, unele pasagie dintr'unu tractatu din nrii mai próspeti ai „Gaz. Tr.“ intitulatu: „Unirea, neunirea, greco-catolicismulu, greco-orientalismulu.“

Pare ca ne aflámu in tempulu scolasticeit din evulu mediu, cându cetima prin jurnalele nóstre astfelu de tractate intocmai cá cându s'aru fi gatatu tóte cestionile, ce atingu interesele cele mai reale ale natiunei nóstre; déca alíi scriu noi inca

nu le putemu trece cu vederea. Autorele acelu tractatu se ocupa si de biseric'a gr. orient. a románilor din Ardélú si Ungari'a; vorbindu de unele scaderi si abusuri in biseric'a gr. cat. baga si pre gr. orient. intr'o caldare, si vré sa-i férba laolalta cu greco-catolicii.

Intre altele dice in nrulu 74 alu „Gaz. Tr.“: „Apoi ce sa te mai trântesci si sbiciuli, cându in Blasiu se invatia jur'a si Istori'a bisericéscá etc. cea papistasiascá si totusi striga in contr'a congresulu papistasiescu magiaru din Pest'a, ca le rapesce autonomi'a, pre carea nu o prelege teologiloru loru; prin urmare déca absolvesce teologi'a, in practica necum se aplice ce-va, dara nici potu enará despre istori'a bisericet si dreptulu bisericescu alu románilor, fia uniti — fia neuniti. Asiá din ritulu nostru, din consuetudinea dreptului, istoria etc. a bisericet nóstre gr. or. unite s'eu neunite va deveni unu chaosu, din care nu ne voru scóte ultramontanistii: — din Rom'a-vechia, nici Carloviatiulu cu intregu Constantinopolulu; ci voru remanea cá o turma fára pastori.“

Scriitoriulu acestoru siruri ne face greco-orientaliloru o imputare nebasata,* cáci asiá scimú, ca greco-orientalii inca nu s'au zacharisitu de dulcetile catolicismulu, ci au remasu fideli vechiloru institutiuni si obiceiuri — bá in tempulu mai nou — potu sa se laude cu o renascere a vietiei canonice bisericescet in biseric'a loru atátu in víeti'a practica prin introducerea sinodalitáti, cátu si pre terenulu sciintificu prin edarea a unui numeru insemnatu de opuri si scrieri bisericescet — straine de orice catolicismu.

Totu in acestu tractatu se combate nomenclatur'a de greco-orientali si greco-catolici — sustienu pre unele date istorice numirile uniti si neuniti cá mai corecte. Cându sustiene scriitoriulu acestui tractatu aceste — uita ca románii au fostu greco-orientali si cându greco-catolicii de astadi nu erau uniti, prin urmare numirea greco-orientale este corecta, iéra numirea de uniti numai de 172 ani incóce. Cumca póte rataci unu românú „unitu“ in privinti'a unui séu altui lucru, ce atinge biseric'a greco-orientale a románilor din Ardélú si Ungari'a, nu este nici o mirare — pentru ca privesce lucrurile mai din departare, séu dóra chiaru aru aflá usiurintia si alinare dureriloru proprii, cându aru scé si pre altulu sociu de acelea-si doreri, dara m'a prinsu mirare, cându amu cetitu in nrulu 108 alu „Federatiunei“ unele porniri din partea unui dísu „ortodocsu“ asupr'a bisericet románe gr. orientale din Ungari'a si Transilvani'a.

Elu cu o predilectiune desfasura in dóue colóne ale „Féd.“ o notiia mistificatória a jurnalulu germ. din Sabiiu „Herm. Zeit.“ despre inconvenientulu, ce s'aru fi intemplatú cu preotulu greco-orientalu din Palosiu**); — din tóte se vede ca „ortodocsulu“ de care e vorb'a nu cunósce mai bine cá „Herm. Zeit.“ starea cea adevérata a lucrulu, dara se sílesce de a intrece in cinismu si in batjocorirea propria pre unu jurnalú nerománú.

Eu unulu, care nu cunoscu cum se are lucrulu cu episod'a preotulu dela Palosiu, si care insusi asceptu, dupa ce s'au facutu atát'a vorba, a se face la tempu cunoscutu si publiculu românú starea lucrulu, voin reflectá zelosulu „ortodocsu“ numai atátu, cá chiaru sa se fia intemplatú preotulu din Palosiu unu atare inconvenientu, ceea ce inca nu se scie, si nici „ortodocsulu“ nu scie, fost'au indreptatitu elu („ortodocsulu“) de a trage dintr'unu atare episodú consecinti'e atátu de grave pentru biseric'a greco-orientale din Metropoli'a intréga, incátu sa o puna mai pre josu de tóte celelalte confessiuni

*) Face mai multu, dara: „kommt Zeit, kommt Rath,“ dice némtilu.

**) Care, dupa cátu scimú, nu s'a intemplatú de locu.

din patria. Se vede din tóte impregiurările ca scriitoriulu articolulu din „Federatiune“, déca este intr'a-deveru ortodocsu, n'are nici unu simtiu de demnitáte propria, cáci in fati'a lumei vorbesce neadeveruri grosolane in contr'a unei bisericet intregi — si astu-felin, déca s'au creditu pre sine de ortodocsu, — apoi prin faptulu seu acést'a s'au aretatu cá unu neortodocsu. Au nu s'au intemplatú si nu se intempla in sinulu bisericiloru, pre care le pane elu cu moralitatea preste bisericile románe gr. or., scandelele cele mai mari, de care au vorbitu pres'a européna, fára cá sa-i fi trasu oine-va pentru aceea la indoiéla moralitatea întreget corporatiuni bisericescet. Intr'o familia, care numerá numai 5 membri, póte sa fia unulu stricatu si cei'a-lalti de omenia, pentru aceea nu va indresní nimenea sa díca, ca intréga familia este stricata. Se vede dara, cátu de departe au mersu vanitatea acelu scriitoriu!

Scriitoriulu ortodocsu din „Federatiune“ se vede a fi atátu de naimitu in treble bisericescet ale greco-orientaliloru, incátu nu cunósce caus'a pentru ce n'au ajunsu inca acolo de a se primí in seminariulu din Sabiiu numai absoluti de gimnasiu; déca va cugetá si „ortodocsulu“ la acést'a va veni la resultatu, ca calificatiunea preotiloru merge mána in mána cu dotarea loru, ceea ce n'au potutu sa se faca cu aceea usiurintia materiale, cu care usiurintia mentale au scrisu ortodocsulu in „Federatiune“.

Apoi sa nu scóti'a ochii gr.-orientaliloru cu unítii in privinti'a acést'a, cáci ei au dotatiuni si bani. Dealtmintea póte scé si ortodocsulu, celu rataciú prin „Federatiune“, ca greco-orientalii nici cându n'au avutu de modelu pre alții si sperédia, ca nici pre viitoriu, de va ajutá Ddieu, nu voru avé a imítá pre nimenea.

Mai curendu intorsu precum au potulu avea ocaziune sa se convinga si ortodocsulu.

Inca unu sfatu de incheere pentru „ortodocsulu“, déca d-lui aré cugete curate, cá unu ortodocsu, apoi sa nu caute a scrie prin jurnale si inca intr'unu jurnalú cá — „Federatiunea“ astfelu de lucruri — ci sa acopere*) — nu intielegu casulu presinte dela Palosiu, cáci este pré neinsemnatu, ci alte lucruri mai mari ce aru putea sa intempine pre muritorii si aru putea s'educe cátu de putienu rusine pentru románi, ci sa caute vindecarea releloru acolo, unde este loculu competent, adeca in sínódele si congresele nóstre. Iéra „Federatiunei“ altu sfatu, cá sa mature mai întâiu dinaintea usiet selet si a nu se mai intrece cu firea. —

Diet'a Ungariet.

Siedinti'a din 22 Novembre se deschide la 10 óre 15 minute sub presiedinti'a lui Bittó. Dintre ministrii erau de fatia Trefort, Wenckheim, Pauler, Slavy, si Tisza.

Dupa autenticarea protocolulu siedintiet din urma anuncia presiedintele incurgerea mai multoru petitiuni, cari se indruméza la comisiunea respectiva. Publicu erá fórtu multu in galerii.

Dupa ce se terminá cu curentile vine la cuvantu.

Ladis. Koriznici: „Evenemintele cele deplorabile, intemplate in cas'a acést'a in sesiunea trecuta, cu deosebire la finitulu ei, tóte cáte s'au intemplatú in cas'a acést'a, in dílele din urma, suntu de natura de a impedecá cu deseversit'e cursulu lucráriloru si de a vatamá demnitátea acestui parlamentu alu patriet nóstre, de a nimici déca nu de totu, celu putienu in o parte considerabile si acea credinti'a buna si opiniune favorabile ce erá in tóte pártile despre maturitatea nóstra politica. (In dréct'a: Asiá este!)

„Cu inim'a sangeránda amu luatú totu-déun'a notiia despre evenemintele aceste si mi-a parutu ceu pururea, ca teatrulu acestor'a a fostu parlamen-

*) Sa nu ne tememu de publicitatea sincera, ci sa combatemu numai pre cea cu tendinti'e necurate. R.

tolu nostru. Amu cogetatu ca ce pôte sa fia caus'a cea adeverata a acestoru eveneminte si o amu aflatu — se pôte, ca me insielu — in patim'a cea mare ce conduce afacerile nôtstre, cu deosebire in patim'a de partida, carea nu voiesce a se margini prin considerare tréza. (In drépt'a : Asiá este !)

„Acést'a e, domnii mei, fontan'a procederei celei patimasie, carea nóue ni aduce mare dauna morale.

„A dóu'a cauza a arátárilor mentionate dupa parerea mea, — se pôte ca parerea mea e ratecita — este de a se cautá in neperfectiunea si defectuositatea Regulamentului nostru de afacerile casei. (In drépt'a : Asiá este !)

„Noi nu considerámu, domnii mei, ca suntemu unu poporu sangvinicu, iéra regulele nôtstre sunt de acea natura, încátu — precum ne invatia esperint'a — nu au poterea receruta, pentru de a sbate la tempolu seu discussiunea între marginile ei naturale.

„Purcediendu din convingerea acést'a, dimpreuna cu alti deputati asternu eu casei acést'a propunere.

„Cuventoriulu cetesce unu proiectu de resolutiune in urm'a cárui sa se modifice art. IV resp. § 15 alu acestui articulu din 1848, pentru cá in sesiunea de fatia sa se schimbe regulamentul de afacerile casei.

„Intr'acést'a se coprinde, onor. casa, propunerea mea. Tienendu stensu de ordinea casei, mi rezervu dreptulu a motivá la tempolu seu propunerea mea; Astadi me rogu numai cá propunerea mea sa se tiparésca si încátu se pôte inca pre mâne sa se puna la ordinea dilei. (Aplause in drépt'a, contr'adocere in steng'a).

Col. G h y c z y trece preste meritulu obiectului, pentru cá sa nu dea drumu pasiunilor de partida, de cari facú antevorbitoriulu amintire. Elu doresce numai cá propunerea sa se tiparésca si apoi sa se decida, déca e si cându e de a se pune la ordinea dilei. (Aprobare in steng'a)

S i m o n y iá apoi cuventulu, spre a presentá unu proiectu de resolutiune analoga — precum dice d-sea — cu alu lui Korizmic.

Consideráundu — dice oratorele — ca in tempolu din urma au aparatu in foile interne si esterne repetite invinuri contr'a guvernului preste totu si in specialu contr'a unoru membri singurateci ai guvernului; consideráundu apoi, ca aceste invinuri

se referescu la administratiunea tesaurului public, ceea ce strica si deróga nu numai autoritatiei guvernului, ci si creditului tieriei, chiaru si in casulu, cându aceste invinuri sunt nefundate;

Consideráundu mai departe, ca concessiunile pentru constructiunea de cai ferate au datu cu osebire ansa la asemeni invinuri, ca la resemperarea podului de feru, la contractarea detoriilor de stat, la cederea de cladiri mari publice, la vinderea si arendarea de bunuri ale statului s'a procesu totu-dénu cu eschiderea publicitatiei si a concuratiei, oratorele propune : Camer'a sa invite ministeriulu respunditoriu reg. ung., cá sa-i presente tóte acele contracte, cari le-a incheiatu cu privire la afacerile mentionate dela numirea ministeriului reg. ung., si pâna astadi; mai departe, pentru esaminarea acestoru acte camer'a sa aléga o comisiune de siese membri; alegerea acestei comisiuni sa se faca astu-feliu, cá totu deputatulu alegatoriu sa scrie pre unu biletu numai trei nume, si cei ce in urm'a acestei procedore voru primi mai multe voturi, acei'a se voru considerá de alesi. Comisiunea va alege apoi ins'a-si pre alu sieptelea membru, pre presedintele seu; déca inse in cursu de trei dile nu s'aru unu in acést'a privintia, atunci presedintele se va alege in fia care di prin sórte din sinulu comisiunei. Siedintiele comisiunei sa fia publice; iéra protocoalele si diariile ei sa se tramita camerei la tempolu seu dimpreuna cu raportulu comisiunei. —

Dupa ce se observá din partea unoru deputati, ca resolutiunea lui Simonyi, in care se propune cu totulu altu ce-va, nu se pôte pertractá de-odata cu a lui Korizmic, presedintele invita sa se scóle acei deputati cari voiescu, cá resolutiunea lui Simonyi sa se pertracteie in siedint'a de mâne de-odata cu a lui Korizmic. (Mai întâiu se scóla steng'a intréga; dupa vre-o câte-va minute se scóla apoi si o parte din drépt'a, care a fostu primita din partea stengei cu aplause si cu sa traiesca.)

In fine presedintele anuncia, ca ambele resolutiuni sa voru tipari, distribui si pune la ordinea dilei pre sied. de mâne, si cu acést'a sied. se radica la 12 óre.

Dela universitatea fundului reg.

(Siedint'a din 21 Nov.)

Mai întâiu se cetesce si apróba protocolulu siedintiei ante-mergátore. Presedintele (comesulu

M. Conrad) impartasiesce ca renuciandu deputatulu cercului S. Sebesiu G. Baritiu la mandatulu seu, s'a alesu in locu-i Dr. St. P e c u r a r i u, care déjà si-a asternutu protocolulu de alegere. Alegerea se apróba.

Dupa une-altele vine la ordinea dilei propunerea pentru compunerea unui comitetu de 7 membri, care sa elaboreze unu proiectu nou despre organizatiunea municipale a fondului regescu. Gebel afla propunerea acést'a cu privintia la motivele si scopulu ei atât'a de chiara, încátu aru fi perdere de tempu a mai vorbi multu despre ea; elu recomanda deci propunerea. Macelariu e contr'a propunerei si propune trecerea la ordinea dilei. Fr. Schreiber se pronuncia pentru acceptarea propunerei. M. Dobó afirma ca propunerea din cestiune nesuesce o reasumare a resolutiunilor universitatiei din anulu trecutú otarite in afacerea reformei municipale. Operatele majoritatiei, minoritatiei si a deputatului Zaminer s'au asternutu ministeriului; o provocare nóua din partea ministeriului pentru darea unei nóne pareri nu se afla si din acést'a cauza si densulu e pentru trecerea la ordinea dilei. — Punendu-se la votu se primesce propunerea. Alegerea comitetului se va face dupa incheierea siedintiei.

Obiectulu prossimu de dezbateru a fostu propunerea br. Bedeus, privítore la dotatiunea statului pentru scólele inferióre de agricultura in Bistritia si Brasiovu.

Br. Bedeus renuncia la pertractarea meritória a propunerei sele, de óre ce intr'aceea a esperiatu, ca mai multe acte relative la acele scóle déjà se afla in mânilu comitetului de 14; de aceea face propunerea de adausu ca propunerea sea de mai înainte sa se tramita comitetului de 14 spre darea parerei.

Dupa o desbatere scurta, la care iau parte Fr. Schreiber, Macelariu si Br. Bedeus, se primesce propunerea acestui din urma.

Dupa o pauza scurta se dau siedulele pentru alegerea comitetului de 7 membri; si reesu cá alesi: Gebel, Müller, Heidendorf, Schreiber, Macelariu, Litschken si Lang.

Presedintele róga pre comitetu a se constitui si a-si incepe lucrulu; cu ce siedint'a se incheia.

FOISIÓRA.

Istori'a Albinel.

Din numerulu imensu alu insectelor, Albin'a este unic'a, pre care omulu din timpurile cele mai primitive s'a încercatu sa domesticéscu si sa cultiveze, spre folosulu si placerea sea. Cultur'a albinelor este asiá de vechia, cá si cultur'a genului omenescu.

In Genesis (Cartea I a lui Moise) ni se istoriscesc despre Iosifo si fratii sei, ca patriarchulu Iacobu, tramitiendu pentru a dóu'a óra pre fiii sei din Palestin'a, sa cumpere pâne, le-a datu între altele producte ale tieriei si miere, pentru cá sa indoplece prin acestu daru pre locotiitoriulu regelui Egiptului, de a le dá pâne — de unde urméza inca, ca oferirea de mita este unu usu fórte vechiu la ovrei. De aici se pôte conchide, ca ovreii cunosceau déjà cu 5000 ani in urma cultur'a albinelor; de-si este positivu, ca in tier'a „unde curgea laptele si mierea“, se aflá si se consumá si miere selbatia. Lui Israilu, carele ratecea prin pustia, tienea man'a, întocmai cá „franzol'a si mierea.“ Cá silta proba, cumca mierea erá bine cunoscuta poporului, ne pôte servi si faptulu, ca in proverburile si alegoriile loru figuréza mierea cá imaginea intielepiciunei ceresei, cá cuventulu dulce si placutu, cá fertilitatea unei tieri.

Si Grecii antici cunosceau de multu mierea. Scirile cele mai esacte in privint'a acést'a le primim in sa abia dela Hesiodo, carele a traitu in scóclulu 12. n. Chr. Din opurile sele vedemu, ca Grecii aveau pre lângu casele si in grádinile loru prisace bine arangiate. Apoi se serveau de productele albinelor la jertfe si cá nutrimentu. Albin'a pentru cei antici erá in genere o fiintia multu mai pretiuita, decâtu pentru noi; mai alesu, fiindu ca atunci mierea inlocuía zacharulu de astadi la indulcirea bucatelor. Cea mai buna miere in Greci'a a fostu acea de pre muntele Hymettos, care si-a pas-tratu renumele seu inca pâna in dilele nôtstre.

Asemenea a jucatu cultur'a albinelor si in economi'a romanilor unu rolu insemnatu. Pre unele mosii mai mici din Itali'a, nu se cultivá altu ce-va, decâtu mierea. In grádinile se sadeau plante diferite, pline de miere, in numeru fórte mare, anume pentru albine, încátu astfelu unu singuru poporu bine intretienutu producea prin prisaca sea pâna la 1200 franci banii nostri!

Este de remarcatu, ca „Albin'a“ afara de locurile cele fórte frigurose, esista ori si unde, si produce miere si céra. Deci este probabilu, ca si germanii cei mai vechi au cunoscutu albin'a, si scriitori, cari au traitu cu 22 secolu in urm'a nótstra, atesta, cumca germanii cultivau cu mare zelu prisacele, mai alesu pre lângu malurile Rhinului. Romanii vorbescu dupa lupt'a din padurea Teutoburga, de faguri lungi si lati adusi dela germani, cari contienéu o miere si o céra fórte buna; ceea ce se explica de acolo, ca ei intrebuintau cá stopi copaci boltiti; si albinele avéu la dispositia stejari, tei, imasie cu flori etc. Mierea si céra erau inca in timpurile cele mai primitive obiecte de schimb, si chiaru legislatiunea se ocupa de densele.

Introducerea si respándirea crestinismului a inflorentiatu tóte ramurile culturii, dându-le directiuni mai favorabile. Astu-feliu vedemu si céra intrându in oficiulu divin, mierea primí unu nimbu deosebitu, fiindu ca se servise cá nutrimentu in pustie atâtu de St. Ioanu câtu si de Christosu. Apoi cu miere se indulcea vinulu aspru, pre carele nu-lu dispretiulau nici preotii, nici calugarii; ceea ce atesta, ca déjà cu mii de ani in urma se cunoscea „rectificarea“ vinului. Monastirile se ocupau cu prisace prin grádinile loru, inca cu multu înainte, de ce Carolu celu Mare a facutu anume legi pentru acést'a cultura. Dreptulu sacsonu punea pedéps'a de mórte pre fortulu unui stupu inchisu.

Quantitáti mari de céra si miere emigrau din Germani'a prin Hamburg la Spani'a si Portugali'a, pentru numerósele monastiri si bisericu de acolo. Si astadi suntu renumite turtelile dulci si prajiturile de Nürnberg, ale cáruru substantia principala este mierea.

Unu esemplu frumosu, carele ne arata, ca si in tempolu celu mai nou cultivarea albinelor tiene pasu cu anticitatea, ne dá Americ'a, unde s'a adusu albinele in anulu 1664. Unu scriitoriu americanu dice, ca indianii privescu pre albine cá premergátore ómeniloru albi. Inaintea loru fugu indianii si bivollii. Acele „musce englese“ cum le numescu peile-rosie, au umplutu déjà boltiturile copaciloru paduriloru vecinice cu dulcétia cerésca; si stupinile Americi de Nordu si de midilocu producu atât'a miere si céra, încátu numai prisosulu esportatu face 234,000 punti céra.

Cultivarea albinelor are si unu interesu eticu. Statulu, ce-lu forméza albinele intr'unu stupu, organizatiunea acestuia, legile la care se supunu tóte, arangiamentu sublimu si curatieni'a ce o padiescu — ne potu servi cá unu modelu de ordine si disciplina. Destinulu fia-cárei; serguinti'a loru si economi'a ce o facu, potu fi unu stimulu pentru activitatea nótstra. Slabe si mici, cum suntu acele fragile insecte, ne arata, ca unite in comunitáti, suntu capabile a intretienea singure, si a sustienea inca cu prisosulu loru esistente de familii întregi; unite, ele suntu capabile a se aperiá contr'a atacuriloru inimice. Prevedute dela natura cu unu ghimpu veninosu, ele lasa in pace pre cei ce nu se léga de densele; punu inse la momentu in regula, pre acei ce le ataca. Indulgentu si milóse facia cu copii, ii ingadue chiaru a se jucá in apropierea loru; dara suntu dusimane de mórte copileloru si femeiloru sulimenite, precum si spitieriloru si sepetoriloru de morminte.

O traditiune cunoscuta díce, cumca primulu Rege-Sacerdote alu prussiloru antici, Waidewu a deprinsu pre acelu „selbatecu si brutu poporu“ cu ordinea statului si cu moravuri mai umane, arétându-te obiceiurile si institutiunile albinelor.

„N. Car. Rom.“

Din o corespondință originală a lui „Fr. Blt.“ datată din Berlinu cetimă despre certy și lupta religioasă de acolo următoarele:

Lupta religioasă bătută imperiul nemțesc întregu, cu o vehemență ce crește totu mai tare din săptămână în săptămână. Foile politice implu mai multu de trei părți din colonele loru cu controverse bisericesci, reuniunile resuna de atacurile partiteloru desbinate și nu arare ori dau cu bătele unii în alții. Tergulu de cărți ne aduce pre fiecare săptămână scrieri nouă și brosiure, care tratăza cestiunile politico-bisericesci, parte din punctu de vedere științificu, parte în formă populară. Se întielege de sine ca, în o asiă mare patimă a ambeloru părți, nu lipsescu nici pamfletele. Se crede omulu transpusu în tempurile reformatiunei, cându e martore alu certei și discordiei și cându privește spre evenimentele deplorabile, cari au sguđuitu până 'n fondu și în modulu celu mai periculosu pacea confesională, până mai anuțieru neconturbată. Solemnitate reformatiunei serbata dilete trecute (pentru aducerea aminte de reformarea bisericiei începută de Luther în 31 Octomvre 1517 prin sfisierea celor 95 propositiuni de disputatu pre pory'a bisericiei din Vittenberg) a oferitu oratorilor celor mai veduți de aici ocaziunea de a infatși și respinge aroganțya Romei, obradnicia, ce crește din ce în ce totu mai multu, a iesuitoru în modu detaiatu și pre une locuri fôrte energicu.

S'au vorbitu une-ori cuvinte aspre și armele ascuțite nu s'au cruțiatu pretotindenea înse acestu tonu pre aici până de faciă necunoscutu de tritatu și afla scusarea și splicatiunea în nesatiositate și în tonulu fără consideratiune, cu care ataca și injura pre aici că și pretotindeni ultramontanismulu pre biserică evangelică, pre protestantismulu nemțesc și pre corifeii și protectorii lui printari. După cum strigi în padure asiă și resuna și în adeveru, ca chiaru și cei mai zelosi oratori protestanți ai Berlinului nu aru fi în stare a ajunge nici pre departe în injuratori a sut'a parte din aceea, ce face și celu mai simplu curatu de ursuline seu caplanulu unui locu filialu din partea catolicilor. Rusticia și demiteri personali nu suntu însusiri ale fia-cărui'a și tocmai în aceste clerulu catolicu alu Berlinului e în stare a face ce numai e posibilu.

Aru trebui că spiritulu protestanțicu să fi secatu cu totulu în populațiunea de aici, cându nu s'aru opune contr'a suitorilor perfide ale adeverulu, contr'a negarei factelor celor mai simple și contr'a injuraturei și deriderei în diurnalele ultramontane și calendare. În adeveru ca nici într'unu orasiu, în care 9/10 profesia confesiunea evangelică, nu aru cutediă a se demite o fôia la atari defaimări a protestantismulu, după cum produce „Germania“ de câte-va luni aprôpe în tota dny'a. „Augsb. Zig.“ aduce aminte, în unu articolu de totu lnu, obiectiv și scurtu, fapt'a istorică, ca înainte de acest'a cu 333 ani principele electoral loachmu II din Brandenburg a primitu în acest'a di în Spandau intaiasi data cominecatur'a în ambele forme, și ca prin acest'a s'a introdusu reformatiunea, de ôre ce magistratulu din Berlinu a urmatu cea-lalta di esemplulu principelui electoral. Acest'a reminescentia istorică, simplă și cunoscută fia-cărui scolaru, pune pre iesuții dela „Germania“ în armatură. Ea scrie de „conturbare de pacea confesională“ și injura aducerea aminte la principele electoral loachimu II, reprezentândulu că omu fără cuventu și caracteru căci n'a ținutu la juramentulu, ce l'a datu tată-ne-seu pre patulu de môrte, „a nu trece nici cându la reformatiune.“ Pedeps'a înse pentru acest'a crimă înca n'a întârziatu, principele loachimu II si-a datu sufletulu în musicarile cele mai teribile de conștiință etc. Altu-cum acest'a defaimare nici nu e ce-va nou, căci dejă de multi ani se încerca ultramontanismulu a defaimă și espune în calendarulu numitu „Bonifacius“ ce apare aici, memori'a la totii principii Brandenburgici. Tôte, câte s'au întemplat în Prussia din tempulu reformatiunei, se asemna că stricatosu pentru poporul catolicu în aceste calendare chiaru și fisiognomiele mai înainte atâtu de deschise aru fi capetatu o trasura ascunsă și neplăcută, de cându a trecut loachimu II la reformatiune etc.

În modulu acest'a polemiză organulu iesuitoru și alu catolicilor din Berlinu în numeru neînsemnatu contr'a religiunei majorității preponderante a populațiunei și contr'a religiunei la care aparține cas'a domnitoru.

Se mai pôte deci cine-va miră, deca populațiunea iésa din indiferentismulu ei și face contr'a demonstrațiuni. În adeveru preotii din Berlinu suntu

indulgenți și cestiuni confesionale nu i pune usioru în armatură, înse domni Majunke, Müller și consortii au știutu a scôte din linisce și pre cei mai indiferenți și întiepti.

Asiă se pregatesce dejă pentru tempulu celu mai aprôpe o monstre-adunare de poporu, în care se va protestă solemnulu în numele populațiunei berlinese contr'a obrasnicei vatemări a protestantismulu și contr'a defaimării antecesorilor gloriosi ai casei nôstre domnitoru. În tôte adunările cercuale se pregatescu publicatiuni, în unele se voru propune chiaru și petitiuni pentru suspendarea congregatiunilor preotiesci ce s'au escatu în Berlinu, prin cari să se infiga tinerimei unu „spiritu inamicu patriei, periculosu statulu și conturbatoriu de pacea religioasă etc.

Agitatiunea anti-catolică pôte ca va luă în tempulu celu mai de aprôpe dimensiuni mai mari decâtu credu ultra-montanii și decâtu le va fi loru placutu. Dejă Dominec'a trecută eră temerea de o demonstrațiune a poporulu înaintea localulu redacționalu alu „Germania“, înaintea cassinei catolice și înaintea monastirei Dominicanilor, pre care cu deosebire o uresce poporulu. Politia a luat mesuri în ascunsu. — Aci ne-au adusu iesuții, pacea religioasă e ruinată, patimile suntu desceptate — véda acum conturbatorii, cum o voru restaură și să împedece daune mai mari pentru sine și totu publiculu.

Montenegro. După macelulu de Lipov'a, dice „Correspondința orientală“, unde turcii au reusitu a fi bătuti de Montenegreni, diurnele tureofile au începutu a atribui vin'a pentru acea rusine Montenegrinilor, și a pronunță sentința de môrte asupra autonomiei politice a acestui stat. Asemenea cuvinte s'aru fi prefacutu în fapte, deca Midhat-pasi'a aru mai fi statutu la cârma. Montenegro s'a și acceptatu la acest'a, și a concentratu din buna vreme trupe la frontierele sele, sub comand'a voivodilor Plamenaci și Rajevici. Dara mai apoi au venit la frontiere în Colaciu. Muntsherifulu Saim-pasi'a și comandantulu militar Ibrahim-Pasi'a, cari, prin intervențiunea lui Osman-Aga-Avdegici au deschis tratări de pace cu comandantii Montenegrinii, ale căroru rezultatu au fostu, ca Montenegro și-a retrasu trupele dela frontiere. De ambele părți s'au numitu anchete pentru a cercetă cestiunea; — aceste au redigiatu 2 acte identice, prin cari se constata daunele, facute localităților montenegrine prin canonadele turesci, spre a se înaintă guverneloru respective. Totu-odată s'a otaritu, în modu definitiv, și linia de garanție, nu se pôte trece, fără implinirea formalităților prescise. — Cu acest'a a terminatu ancheta lucrărilor sele; dara cercetările au aretatu odată mai multu, cumca Turcia și guvernamentulu ei provincialu au fostu caus'a versării de sânge; faptu, pentru care a și cerutu scuse guvernulu turescu prin unu actu adosu de majorulu Tesik-Bey. Pacea este dara restabilă; înse dură-va ea mai multu? „Telegrafulu.“

Bobalna 8 Novembre.

Domnule Redactoru! Afara de cele publicate în nri trecuti ai stimatulu jurnalulu „T. R.“ în caus'a Bobelneniloru ne-au mai întemplat înca nisce nenorociri mari, adeca unu focu în 2/14 a lunei curinte din causă necunoscută escatu nôptea, la 12 ôre s'a aprinsu o casă, și prin unu ventu selbatecu ce a fostu din întemplantu, suflându dela resaritu spre apusu, dela cas'a de unde s'au escatu foculu până în capetulu satulu Bobelnei nici bateru unu edificiu n'au fostu cruțiatu de focu. Acest'a a duratu multu 1/2 ôra. —

Au cadiatu jertfa focului o mamă în etate de 32 ani, o fată de 12 ani, unu copilu de 8 ani, unu altu copilu de 2 ani, ardiendu în cas'a din care s'a escatu foculu. Au mai arsu unu omu de 73 ani bețrânu, și o muiere veduva, acesti din urma suntu înca vii în spitalulu din Dev'a, înse nu e speranță ca voru scapă cu viét'a. —

Case s'au ruinatu 34 de numeri. Siuri 31. Grajduri de boi 32. Cotetie de porci 38. Alte cladiri de bucate și stăule de oi și capre, garduri s. a. bucate, fenu și alte nutrețuri de iérna. Cu unu cuventu bietii ômeni au remasu sub scutulu ceriului liberu, că și pasarile. — Din caus'a miserabilității ômenii nefericiti au luat lumea în capu, pribegiundu prin sate pre la rudeni spre a-si potă capetă cuartire de iérna.

Bradu (cottulu Zarandului) în 8/20 Nov. 1872.

Situatiunea topografică a comitatulu Zarandului de o parte, iéra de alt'a sterilitatea pământulu acestuia, suntu doi factori cardinali, cari nu numai nu atragu concurența și atenziunea publiculu calatoriului asupra sea, ci din contra izolăza asiă dicendu acestu micu comitatu, de lumea cea mare și largă, întru atât'a, încatu numai arare-ori are norocirea a fi cercetatu de câte unu ôspe bene-venitu. —

Pre lângă tôte aceste, se afla din cându în cându, câte unu barbatu de spiritu, carele petrunsu de sentiemente bune și patriotice, invigendu tôte obstaculele, face câte o mică excursiune și prin acestu comitatu, micu în sine, sterilu și seracu, dara fôrte romantiu și locuitu partea cea mai mare de patrioti adeverati —

Între astu-feliu de ôspeti rari și bene-veniti, noi zarandeni, cu dreptu cuventu polemu enumeră și pre dlu I. D. Ionescu, artistu comicu român din Galati împreună cu stimat'a sea consôrte Francisc'a (Fany) și Martinu Georgescu, cari în 28 Oct. st. v. au sositu în opidulu Brado, pentru de a dá și aici câte-va „Reprezentatiuni teatrale.“

Prim'a reprezentațiune, au ayutu locu în 29 Oct. — Sal'a teatrulu din locu, eră împoporată de unu publicu numerosu, constatatoriu din întelegința din locu, Bai'a-de-Crisiu și din comunele învecinate, fără deosebire de nationalitate. —

A două'a reprezentațiune teatrale, s'a datu în 31 Oct. și anume „în favorulu gimnasiulu rom. din locu,“ iéra a trei'a și cea ultima în 2 Noemyre. —

Cu privire la talentulu și dexteritatea acestui artistu teneru, cu placere avemu a împartasi on. publicu, ca tôte piesele celor trei reprezentațiuni s'au predatu atât'a de bine și naturalu, încatu artistulu au seceratu aplause neinterupte și complacerea întregulu publicu asistente. Asemenea și dn'a Francisc'a Ionescu și dlu Georgescu au nisuitu a satisfacere acceptării on. publicu.

Dn'a Francisc'a, cu deosebire prin conversațiunile și prin manierele sele cele fine, si-au câștigatu simpatia și stim'a mai multoru d-ne de aici. — Câtu înse despre incesi piesele reproduce de dlu artistu I. D. Ionescu, cea mai mare și mai placută impresiune o au facutu următoarele:

„Tiaranulu în monte“, în carea susu-memoratulu artistu, într'unu limbagiu popularu și neartificiosu, înse placutu și atragatoriu, de o parte, au aretatu iubirea de patria și de natiune a poporulu dela tiéra, precum și alpierea lui și pastrarea cu scumpătate a datineloru strabune etc. iéra de alta parte au combatutu vitulu; efeminarea moravurilor, caracterelor etc; „Barbu lautariu“ și „Pandorulu cersitoriu,“ iéra-si nisce piese, cari potu fi destulu de instructive, pentru multi barbati esiti și crescuti în senulu scumpei și multu probatei nôstre natiuni, pre carea înse, acum o ignoréza seu totalu, seu numai în parte.

Atât'a, — fôrte pre scurtu — despre dlu I. D. Ionescu, că artistu. — Câtu înse despre sentiemente patriotice și nobile ale dlui Ionescu, cu placere vinu a împartasi on. publicu, ca cetindu și d-sea în diurnele nôstre despre starea cea critică finantiale a gimnasiulu rom. gr. or. din locu, s'au emotionatu întru atât'a, încatu înca în Sabiu s'au resolvitu a dá câte-va reprezentațiuni în favorulu acestuia. — Prim'a reprezentațiune pentru acestu scopu filantropic și maretiu — datu în Sabiu în 28 Septemvre a. c. au produsu unu venitu curatu de 50 fl. v. a. care suma a și sositu sub adres'a dlui ad. Georgiu Secula în Bai'a-de-Crisiu. —

Reprezentatiunea a două'a, datu spre scopulu susu-mentionatu — aici în Brado au produsu unu venitu curatu de 36 fl. v. a., care suma dlui actore o au și înmanatu numai decâtu Par. protopresbiteru și dir. gimn. prov. Nicolau Mhelțianu.

Prin urmare dlui I. D. Ionescu, pentru ameliorarea stărei finantiale a gimnasiulu rom. gr. or. din locu, și respective pentru departarea pericolulu ce-lu ameninția, au administratu până acum'a, o suma de 86 fl. v. a. — o suma acest'a, mica în sine, fatia cu marimea pericolulu finantiale ce-lu ameninția, în specia, și faciă cu starea cea critică a acestui Institutu în genere, — dara mare, și înca fôrte mare, fatia cu poterile materiale ale donatoriulu. — Din acestu motivu deci, atâtu junimea studiôsa la acestu Institutu, câtu și întelegința și poporulu acestui comitatu, cari si-au sacrificatu ultimii sei dinari, pentru înființarea acestui foculariu, apretiuindu sentiementele cele patriotice și nobile ale dlui I. D. Ionescu și ale tuturor mecenatiloru și spriginitoriloru acestei cause (despre cari deosebitu cu alta ocaziune) vine ale esprimă cea mai cordială multiamita. —

Primăscă dăra dlu I. D. Ionescu spre sibiunea stimei tenerimei studiōse și a intelegintiei opidului Bradu, carea în caletori'a domniei se se — spre Bai'a-de-Crisiu—Halmagiu—Buteni etc. — i urăza succesu bunu și deplina sanetate, că perfecționându-se și mai multu în art'a sea, prin piesele se se, sa pōta delectă publiculu combatendu vitiulu și laudându patriotismulu, firmitatea caracterelor etc. —

G. P.

Ap'a Vinerei 8/20 Novembre 1872.

Domnule Redactoru! Unu ce neplacutu este dēca cine-va te silesce și te trage în publicitate a te apără contra atacurilor nedemne și nedrepte, cum a facutu în nr. 80 a „Telegr. Rom.“ dlu jude regescu din Dev'a I. Balomiri și nu me potu în destul miră cum vine d-sea din seninu, fără nici o reserva și într'unu modu asiā brutalu și cu ast-feliu de cuvinte dure, cari se afla numai în Dic-tionariulu d-sele, a me calumniā și vatemā numin-du-me trantoru etc.

Cu permissiunea d-tale, dle redactoru, me rogu în interesulu adevărului a dā locu în diariulu ce'lu redigeti următoareloru reflessioni:

Din acelu motivu nu amu răspunsu la acele vatemări acceptandu și continuarea discursului ne demnu a dlui Ioanu Balomiri, care și aparū în nr. 88, 89. și pōte va mai urmă.

Înainte de tōte trebuie sa întrebă pre dlu Ioanu B. ca de unde scie d-sea asiā pozitivu ca articolii nr. 14 și 74 din „Telegr. Rom.“ sunt facuti de clic'a politico-nationala din scaunulu Oresthiei și fabricati de unu membru acelei'a din Vinerea? cu ce pōte dovedi d-sea acēsta afirmatiune? eu provocu și rogu cu totu respectulu pre dlu redactoru sa bine-voiesca a spune de suntu eu fabricatoriulu articolului cestionatu din urma?*)

La refrângerea atacurilor nedemne din articolulu nr. 80 nu me demitu, căci, corespondentele insusi trebuie în detaliu a le combate, eu me marginescu a reflectă cu privire la denumire și a observă dlui B. numai atāt'a; ca eu nu invinuescu pre Inaltulu Ministeriu din Pest'a și respective pre fostulu ministru Bitto, căci nu m'a denumitu și pre mine de jude reg. la tribunalulu din Dev'a. Mai suntu și alții cari au remasu nedenumiti, barbati apti și sti-mati nu numai între români dăra și între alte nationalități, ba au remasu și magiari și sasi destui nedenumiti și asiā nu suntu eu oniculu. Dealtmîn-trea dēca m'asiā fi și maniatu căci nu sum denu-mitu, cum se vede ca presupu d-ta, per quam regulam sa vinu sa-mi resbunu asupr'a d-tale? De unde și până unde identitatea între ministrulu Bitto și d-ta?

Trecendu la articolulu nr. 14 a „Telegr. Rom.“ pre care dlu Balomiri nu au avutu tempu din 9 Febr. 1872 până în 6 Oct. 1872 sa-lu combata, i observediū: ca dēca amu și fostu eu cores-pundentele acelu'i — eu nu m'amu atinsu a vatemā în trenulu persōne fără amu descriu numai faptele dlui B., cari voru remanē neuitate în acestu scaunu — și că sa-i dovedescu mai de aprōpe ca cele afirmate suntu adeverate, fia destulu a-i aminti ca: dēca comunitatea Vinerea în 22 Ianuaru 1866 sub nr. com. 10, a decisu sum'a de 200 fl. v. a. pre sēm'a fondului scolaru pre totu anulu, care concludu presentându-se și magistratulu în 2 Febr. 1866 spre aprobare și dându-se d-sele spre referare, de ce nu au referatu caus'a acēst'a până în 18 Iun. 1869 care asternendu-se și comitelui fundului reg. spre intarire de unde venindu sub nr. 1019 în 2 Sept. 1869 de ce din 8 Oct. 1869 până cu finea a. 1871 cându te-ai dusu — ai tienut'o la intunerecu și nu o ai realizatu, — căci cele afirmate de d-ta în nr. 88 crede-me ca nu-'ti servescu spre onōre ba me miru cum ai cutediatu a-ti recunōsce insuti slabiciunile dēca te tieni asiā mare activistu.

Escusările d-tale în continuarea din nr. 88 nu merita a fi combutate cu atāt'a mai putienu a-ti raspunde la cele din nr. 89 și în urmarea mai de-parte dechiarându-le simpliciteru de nedrepte. Noi în fapla ne tienemu de concludulu nostru radicatū de-jă în putere de dreptu și pentru dovedirea aser-tiunei fia-mi permis a-ti cită din cuventu urma-

*) Constătăm unu adevēru cu ocasiunea acēst'a ca nu dlu Iosifu Orbonasiu este autorulu cor. din ce-stiune din nr. 74 alu foiei nōstre. R.

tōrea resolutiune a magistratulu urb. scaun. îndrep-tata cătra pré on. scauna protopopescu — (dōra nu esti Tom'a necredinciosu sa nu credi ca e adevērata.) Nr. polit. 2612 ex 1872. C o p i a

Venerabilulu scaunu protopopescu gr. or. în Oresthia.

Ilustritatea sea domnulu comite alu natiōnei sasesci prin emisulu seu de dte 11/10 1872. Nr. 244 au aplaciatu concludulu comunității Vinerea de dte 22/2 1872 Nr. 18 prin care din venitul cassei alodiale au donatu la fondulu scolaru gr. orient. din Vinerea unu ajutoriu de 200 fl. v. a. pre anu, începudu dela 1/1 1870 încōce. —

Despre ce prin acēst'a se incunoscintiedia atātu reprezentanti'a comunala a Vinerei, cătu și ven. scaunu protopopescu spre dispunerea ulterioāra, cu acelu adausu, că cass'a alodiala a Vinerei prin acēst'a este avisata a plăti la fondulu scolaru somele cadiate pre anii 1870, 1871 1872 iēra pre veni-toriu totu în rate cuartale pre lānga cuitantia tim-brata și vidimata.

Oresthia în 25 Octobru 1872.

Magistrate urb. scaun.

N a g y m. p.

G o h n m. p.

Prin urmăre te poti convinge pre deplinu d. B. ca intru adevēru în acelu fondu se afla și avemu o suma de 600 fl. v. a. adēca b a n i i și nu minciuni și siarlatanarii de ale d-tale de care nu te sfiesci ale aruncă asupr'a altor'a — și 'ti potu spune și acum'a ca Dobo intru adevēru într'unu anu de dile de cându e inspectoru a facutu pōte mai multu pen-tru înaintarea și prosperarea binelui publicu și în interesulu nationalu decātu d'ta în 10 ani cătu tempu ai fostu senatoru și inspectoru și că sa te convingu — te invitū sa bine-voiesci a veni în persōna și sa vedi ca în ce stare deplorabila se aflau pre tempulu d-tale fagadeulu din Sibotu—Cugiru, scōl'a din Ba-lomiri, Sibotu și Cugiru și cum suntu acum'a — și pōte și altele.

Lasu neatinsē cele-lalte pecate ale d-tale și te rogu în interesulu d-tale a te desbracă de mul-tele slabiciuni personali ce le posedi de a calumniā și invidiā pre alții pre nedreptu.

Pentru asta-data ti dīcu adio I dle B.

Iosifu Orbonasiu

R o m a n i ' a .

Domineca, în 29 Oct. (11 Nov.) Mariile Loru Domnulu și Dōmn'a, înscotiți de dnii ministri de lucrări publice și de resbelu, de dn'a Mayrogheni, dama de onōre, de prefectii de Ilfovu și Dāmboviti'a, de directorele generalu alu linielor ferate, au fostu cu unu trenu specialu de au visitatu lini'a ferata dela Bucuresci la Pitesti. Mariile Loru au plecatu din Bucuresci la 9 ore dimineti'a și au ajunsu la Pitesti la 11 ore și 45 minute; dela Pitesti au pornitu înapoi la 2 ore și 45 minute și la 5 ore și jumetate erau în Bucuresci.

Marsiu-rut'a trenului a fostu combinata astfelu ca în ducere, Mari'a Sea Domnulu s'a opritu și a visitatu în tōte amenuntele trei din statiuni, precum și podulu de pre Argesiu, iēra la întōrcere cele-lalte trei statiuni de pre acēsta linia.

Pre la tōte statiunile Marielle Loru au fostu inteminate de sub-prefectii respectivi, de primarii comunelor vecine, de o multime de tierani și tierance cu bucheturu de flori și de detasiamente de militiani și de calarasi pre cari Mari'a Sea Domnulu i-a trecut pretotindeni în revista.

La gara dela Pitesti, pre lānga autoritătile civile și militare se aflau adunate mai tōte nobilitătile orasiului și ale judetiului, cari au primitu cu cea mai mare bucuria pre Marielle Loru, oferindu-le buchete de flori.

Presedintele comisiunei interimara a orasiu-lui, dlu Teodoru Naum, presentandu-se Marielor Loru, împreuna cu cel'a-lalti membri, a rostitu unu cuventu.

Dupa acēst'a presedintele consiliului judetianu, dlu Alessandru Zisu, a exprimat din partea jude-tiului fericirea de a primi în capital'a Argesului pre Mari'a Sea Domnulu. Marielle Loru mersera la biserica, apoi la casa dlui Miculescu, unde li se gatise dejunulu. La dejunu, deosebitu de dnii mi-nistri, de dn'a Mayrogheni, de dn'a Sofia Cretiu-lescu, au luat parte parintele episcopu de Argesiu, dlu Zisu, presedintele consiliului judetianu, dlu Teo-

doru Naum, presedintele comisiunei interimara a orasiului, prefectulu judetiului, d-nele Zisu, Elen'a Papadopolu și Miculescu, și dnii: generalulu N. Go-lescu, Ioanu Brateanu și alții.

Pre la sferitul dejunului, parintele episcopu a purtat unu toastu feliitându pre Marielle Loru de buna venire în orasiulu Pitesti.

Mari'a Sea Domnulu a răspunsu în modulu ur-matoriu:

„Suntu aprōpe 6 luni, cu ocasiunea ultimei mele veniri în acestu orasiu, cându mi-amu espri-matu dorint'a de a reveni estu tempu inca impre-una cu Dn'a în midiloculu d-vōstre și a vedea le-gatu atunci Pitestii cu capital'a prin cale ferat'a.

„Este o adevērata satisfactiune pentru mine ca acēsta a mea dorintia s'a potutu implini asiā de curendu. Fia că drumulu de ferro, acestu puternicu midilocu alu civilizatiunei, sa deschida tōte bogă-tiile judetiului Argesiu, și sa contribuiesca la în-florirea orasiului Pitesti, prin desvoltarea comer-ciului; fia că înlesnirea căilor de comunicatiune sa respandēca prosperitatea asupr'a acestei frumōse părți a Romaniei.

„Urându că sa vedemu într'unu viitoriu apro-piatu realizarea acestorū progrese asteptate cu ne-rabdare de fia-care din noi, inchinu acestu paharu în sanetatea orasieniloru Pitesteni, cari asta data, că și ori de câte ori amu venitu în midiloculu loru, mi-au aretat devotamentulu loru prin primiri cal-durōse, pentru cari le multamescu din inima.

„Sa traiti ani îndelungati și fericiti.“

Dupa dejunu, Marielle Loru au mersu în tra-sura pre cōst'a ce se afla la spatele orasiului de unde au privitu vederea cea frumōsa ce se desfa-siura de aci pre lunc'a Argesului și pre aceea a riurilor ce cobōra din judetiulu Muscelului, precum și pre delurile și muntii ce încungiura horizontulu ce se descopere dupa acēsta cōsta. Mari'a Sea totu într'o vreme a visitatu casarm'a venatoriloru ce se afla în prejm'a locului. De aci Marielle Loru, în-trāndu în trasura, s'au preumblatu prin principalele strade ale orasiului, s'au coboritu în grādin'a pu-blica unde se află musica, și în urma, urcandu-se iērasi în trasura, au mersu la gara, și au pornitu cu trenulu specialu la Bucuresci.

Pre totu lungulu stradelorū, de pre ferestrele caselorū, la grādin'a publica, și de aci la gara, Marielle Loru erau primite cu salutările cele mai entusiastice.

Acēsta excursiune a Marielor Loru a fostu favorisata de o di de tōmna din cele mai frumōsa. „Cur. de Iassi.“

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de parochu pre va-cant'a parochia Vidolmu tractulu protopr. a Lupsiei până la 1 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu: Casa parochiala cu piv-nitia și gradina de pomi, pamentu aratoriu de 1 ferdela de cucuruзу, de grāu 5 ferdele pre unu anu, pre altulu 7 ferdele, fenatiu de 3 cara de fēnu, și cimiteriulu de 2 cara de fēnu și dela 60 de case câte 8 cupe de grāu simbri; apoi venitele stolare obicinuite.

Doritorii de a ocupă acēsta parochia: se cere a fi clerici absoluti, și cu portări morale, concurselu au sa fia provediate cu documentele necesari, și ale adresă la scaunulu prot. gr. or. alu Lupsiei până la 1 Decemvre 1872.

În contielegere cu comitetulu bisericescu din Vidolmu.

Ofenbai'a 3 Novembre 1872.

Nicolau F o d o r e a n u

(3—3)

Adm. prot. gr. or. a Lupsiei.

Cancelaria advocatiala.

Ioanu Munteanu advocatu provin-cialu aduce la cunoscint'a onoratului publicu, ca si-a deschisu „Cancelari'a advocatiala“ în Sasu-Se-besiu și primesce însarcinări de apărare în cauzele civile, criminale și cambiale la tribunalele de Prim'a instantia precum și la forurile mai înalte, mai de-parte primesce înaintarea cauzelor de ori-ce natura îndreptate cătra forurile politice și cătra guvernulu țierei, studiulu teoreticu și pracs'a câstigata pre te-renulu juridicu i voru face posibilu a satisfăce cu acuratetia și onestitate tuturoru însarcinārilor lui incredintiate. (2—3)